consilium audire cupio. Bene vale, vir praestantissime, et opera mea, in quibus hic potes, libere utere. Dominus Jesus te Reipubl. et Ecclesiae diu servet.

Heidelbergae XIII. Sept. Anno 1591.

T. t. Stud. D. Pareus.

205)

Sal. in Christo. Scripsi superioribus diebus, mi Parée, ad te copiosius per filium Consistorii nostri, ad vos abiturum, eumque rogavi juvares, ubi numerata stipendiariorum ei pecunia posset recipi, cum hic patronum non inveniat. Sed si is ad te non veniret, volui tamen de hac epistola compellare et significare tibi quanto pere exhilararint animum meum literae tuae, quae te non vidisse quidem annum non plenum 14. mensium, magnum tamen usum, ac profectum in studiis praeclare in Philosophia et Theologia praefecerint, ut studii tui fructus jam ubique sentiri possint. Vidi e. eb. quem tui fructus jam ubique sentiri possint. Vidi e. eb. quem tui fructus jam ubique sentiri possint. Vidi e. eb. quem Rostochii apud Natz. Cujus rei causam dicam. Vide quae contra me quia vidi tractata locum de praedestinatione. Vide quae contra Piscat. de Conrad. scripseris, et tres eos 3. partis Explic. Catech. in quibus legi eum voluptate duas praefationes illas prolixiores. Optabam Degtii animi & contrarios vires conferres, ut in hac certe praefationis diatribe: et vagus non interruptas plures etiam partes expectationem D. Ursini evulgare: eos enim optimas continere et requiro diu, quae de ordine studiorum illum meo tempori dictare voles mecum. Imprimis de rogo ut exemplum pro editione Bibliorum ad me mittas, cum isto scripto Quod ipsum quoque forte tuum est. Tubingen, Leos expostio, qui illud vocant Erklärung: colligo ejus nudiustertium catalogo, fruitse responsionem de calumnias Tubingensia, qui nostros traduxerant, ac si in defensionem haereticorum doctrinae de Praedestin. addixerint. Valde mihi cordi est ut forte in Belg. idioma transfunderetur. Ideo et tres illas conciones in quibus una est de praedestinatione valde opto, legere. Rogo ut hae exemplo tradas Cornelio, tradenda vel Franc. Aperensi vel Amstelodamensi bibliopolae, adscripta prae eo et nomine meo, ne aliis vendant. Quamvis vero nomen meum inscribere propter causam, quam dixi, tamen Cornelius in rationes suas ferat hos libros, non mihi ac si ipse eos vendidisse scribatur, quos dixi: ita fiet ut ego libros tibi vero Cornelius eos dare soleat. Si mihi commodior, tibi pretium solvendi ratio erit, facile patiar ut ea

vrè: modò ne intermittes mihi tam desideratas mittere. Adversariis quos video Apologiæ tuæ respondisse, quæso ne ultimas partes dicendi adscribas; Nostri Bellii obitum ex animo doleo: magnum vir fuit ingenium, et valebat scribendi magnâ dexteritate, quâ multis potuisset prodesse Belgicæ Ecclesiæ vidèt turbandæ libro in Anglia contra Præsbyterion edito. Utinam D. Tossanus, et cæteri qui ad D. Bezam scribunt, ab eo impetrare studerent, ut ante obitum rescissoes scripturem istum: Sic enim præclarè admodùm de suis Ecclesiis mereretur. Bene vale mi Parée. Salutabis ex me amanter Dom. Remedone. Herman. Wolfandum et Dithop. nostro Molighe. Francfurti 3. Augusti. Ubg.

Martin. Lydius.

## Salutem in Christo.

207) Suavissè D. Parée, præterquam quod jucundissimum fuit bonis mentibus veteres amicitias renovare, præbuit mihi occasionem hoc epistolium dimittendi in Gallia illa tua ac diligentia in defendenda sana doctrina, quam à Præceptoribus tuis ut jam verebaris, bonus discipulus imbibisti. Vidi enim scripta aliquot tua, in quibus nuperrimè mihi placuit, Apologia pro editione Bibliorum, quam vidi Ms. apud Matthæum Christraem, cum ni patriâ profectus illum invisissem. Hactenus nunquam potui ejus obtinere, etsi aliquoties Francofordiæ eum invisserim. Gratificabere, si mihi sit bibliopola Lugdunensi aut Rapelengio per vestrum curæ exemplar tradi. Quod si venerave ni tibi bibliopola noster, id ego hîc illi restituam. Nonnulli autem, cùm ex catalogo nundinarum intelligam, responsisse Tubingenses, et cavillationes illorum refellere; id alia ratione differri mihi videtur, ne apud imperitos se superiores esse gloriantur. Non hoc ago vel ambitiosæ contentionis de vanâ gloriolâ tibi sim auctor, sed ne causa bona pereat videtur, aut veritati tenebræ offundantur. Velim etiam te mihi gratificari de charta illa, quâ contra Tubingenses probastis, doctrina vestra de prædestin. non esse veri occasionem desperationis audientibus, ipsi per convicium credo, Pistorii appellarunt. Rogo cura tibi sit ut exemplar habeam: et cum hinc quoque respondeatur, velim sophismata eorum refelli. Similia videbitur